

## [Bauusgaard.]

spiller væsentligt ind i den økonomiske udvikling. Jeg har ført sagt det og skal ikke i dag trætte tinget med at gentage, at jeg anser det for uundgåeligt, at et samfund, der er inde i en ekspansiv økonomisk udvikling, er inde i en så stærk erhvervsstrukturel ændring, må stille store og også forholdsmæssigt stigende krav til de offentlige investeringer. Men det er også klart, at kun i det omfang, man forstår at tilpasse stigningerne på det offentlige budgetområde til de faktisk eksisterende muligheder, undgår man at hidkalde store økonomiske forstyrrelser.

Jeg tror, det for folketingets fremtidige arbejdsform er værdifuldt — og det betragter jeg som en af de positive ting, vi har nået i den nu forløbne samling — at vi har fået nedsat det, vi har kaldt folketingets investeringsudvalg, fordi der herigennem på bedre grundlag end hidtil kan gives folketingets partier og folketingets medlemmer et bredere kendskab til planlægnings- og investeringsomfanget i den offentlige sektor. Jeg tror, at det vil være en væsentlig forudsætning for, at vi på bedre måde, end det er lykkedes i denne vinter, skal blive i stand til at beherske den økonomiske udvikling, den økonomiske samordning, som alle taler om, og lad mig føje til, som alle taler veligt om. Det er ikke lykkedes i den udvikling, der har fundet sted det sidste år. Der har ikke været den nødvendige afbalancering mellem offentlige udgifter, indkomstudviklingen, skattepolitikken, pengepolitikken og produktionsfremgangen.

Vi har set og på det allersidste fået bekræftet, at der er væsentlige led, der mangler i, at denne økonomiske samordning kan være til stede i et ønskeligt omfang. Pengepolitikken og finanspolitikken må nødvendigvis forsøge på at gå hånd i hånd, om man virkelig skal magte den økonomiske udvikling. Der var grund til at glæde sig over, at det lykkedes på det pengepolitiske område at opnå en aftale mellem banker og sparekasser på den ene side og Nationalbanken på den anden side, men selvfølgelig kan ingen lukke øjnene for, at en aftale på det pengepolitiske område, der kun omfatter den ene del af pengemarkedet, uvægerligt vil medføre et øget pres på

de resterende områder, og det har vi jo konstateret med mere end ønskelig tydelighed af obligationsudviklingen.

Der er derfor grund til i dag, selv om man endnu ikke kender resultatet, at udtale sin glæde over, at der nu synes at være skabt bedre muligheder for at tilvejebringe en frivillig aftale på dette område, som giver mulighed for større smidighed i begrænsningerne, end der ellers ville være mulighed for. Der er grund til at glæde sig over, at udsigterne for dette nu er blevet bedre, end de var for blot et enkelt døgn siden. Men jeg kan heller ikke lade være med at sige, at man også her skal huske på sammenhængen mellem de påvirkninger, der udgår fra de handlinger, vi foretager os her i folketinget. Der er for mange, der har haft for travlt med at gøre forsøg på at skåne de arbejdsfri indtægter fra jordspekulationen og de arbejdsfri indtægter fra værdiforøgelse. Mange vil vel rent umiddelbart sige, at de stærkt stigende jordpriser er en konstatering af den inflation, der faktisk finder sted. For få har tilsyneladende forstået, at forholdet også nu og da i et vist omfang kan være omvendt, at der udgår en inflationspåvirkning fra de stigende jordpriser, og at man derfor bør være forsigtig med at føre en skattepolitik over for disse arbejdsfri fortjenester, der animerer til de store fortjenester på disse områder.

Jeg må i denne forbindelse sige, at jeg beklager, at der ikke har været større vilje til at gå ind i en positiv drøftelse af det forslag, det radikale venstre stillede om en ændring af den beskatning, der finder sted, når folk har et landbrug ved siden af et andet egentligt erhverv. Ingen i det radikale venstre har været i tvivl om, at der er vanskeligheder ved at finde vej frem til at unddrage de såkaldte bylandmænd skattebegunstigelser, men jeg må rigtignok sige, at når vi ser den evne, administrationen og folketinget har haft til på andre områder at overvinde administrative vanskeligheder, så kan det nok undre, at man her uden reelle forsøg giver op over for noget, hvis virkninger ingen kan være blind for.

Dette vil også komme til at spille ind i den fremtidige erhvervsudvikling. Danmark er jo ikke alene historisk og traditionelt et landbrugsland, men vi vil gøre klogt i at indstille os på, at landbruget også i